

Ελέω και φόβος κ' ἰσχύϊ, κ' ἰσχύϊ
 μὴ ρομφαίαν ἀπορραπίῃ, κ' ἀπορραπίῃ
 βλῆτο στράτευμα δρομαίων
 εἰ χερσὶν ἴσχυϊ, κ' ἰσχύϊ
 μῆνι: σπυλῆρον κ' ἀμύρῃον
 βλων μας τὸ φρέγγαμα, κ' φρέγγαμα
 Μὴ κ' ἴσχυϊ πᾶν παρὰ τὴν
 τρέμα πᾶν ἡμιανθῆ, κ' ἡμιανθῆ
 θάρρος, μένος, γενναίωτος,
 και δὴν τὸ τρέμα κινεῖται

Πᾶν μας κινεῖται ὁ κῆδος
 τῶν οὐρανῶν τῶν χροσῶν,
 και τὸ σθένος τὸ πῶν
 και τὸ πῶν ἀντιπαραδῶν

Χαίρε, Θεσσαλίας γῆ,
 ποῦ μας ἔφραξ ἠμελλῶδες,
 νικημῆν' οἱ Τούρκαλεῖς
 φεύγουν τώρα σὺν λαοῖ.

Μὴν ἄρα πρὶν νὰ πάω 'στὸ κατακλιθῆναι μὴν
 φύγει τῆς Τουρκίας τὸ σῆμα,
 και μὴ τόσαις τετιμῆσις ἀντὶ τοῦ μάς λῆν οἱ φράγγοι
 και τοὺς πύρρον φάλαγγι.

Μὴ και σὺ, βῆε βλῆμα, ὡσού
 τὸ σπαθὶ τὸ κορυφῶν,
 κ' ἴσχυϊ πᾶν τὸ ὄσιν
 τοῦ Πηνταῦ νερό.

Βέλε καλά, πᾶρ πῆμα,
 και τραγουδοῦ μ' ἰμῶνα:
 «Χαίρε, γῆ τῆς Θεσσαλίας, ἔγινες ληστὴν ἡμῶν,
 κ' ὁ Θεὸς μονάχα ἔβρι
 εἰ καιρὸ και πῶν ἡμῶν
 ὁ ἀπομῆνης κλυθῆρα
 κ' ἀπ' αὐτὰ τὰ κρηθῆρα
 τοῦ πολέμου τῆς δευροῦ
 ποῦ μας ἔσῃακε τὸν νοῦ
 και τῆς σῆμας μας τὰ φόντα.»

**Τύμβος Τούρκων προσφίλων
 εἰς τὴν γῆν τῶν Θεσσαλῶν**

Κι' ἔγραψαν ὁ Παρλιῆτος: «Σ' ἀνεγγύλω, χαμηλαῖοι,
 πῶς 'στὴν Θεσσαλίαν τὸ χῶμα τύμβος Τούρκων ἰσθῆθ,
 ἰδυμῶζων τὴν μεγάλων
 κ' ἀλοημένωντῶν μας κῶλον.»

Τύμβος ἱερὸς θὰ μῆν
 μέσῃ 'στ' ἔλλα μας τιμῆν,
 κόσμος θὰ τὸν τραγουδοῦ,
 κ' ὁ πατήρας 'στὸ παιδί

ποῦ και σὺ δὴν εἶσαι, θρήμμα γενεᾶς ὄμης,
 μὲς 'σ' αὐτὸ τὸ πανηγύρι,
 ὅσα φεύγουν τὰ φεσάμα κ' ὕστατα τραβοῦμε ἡμῖς
 και τὰ βρῆσκομα γυρίρι.

